

Мария (подръпва се назадъ силно уплашена).

Ти си съ оръжие!

Иванку.

Въ палатѣтъ стражаритѣ сѣ мои, всичкитѣ велможи сѣ съ мене, войската е съ мене. Татку ти ште загине, Марио.

Мария (стрѣснѣто сключва на грѣди ръцѣ).

Мой татку ште загине? мой милий татку? (сѣда на колѣна)
Иванко! не убивай татка ми!

Иванку (смѣтено).

Той... Асѣнь не ште загине. Само, склони, Марио, да раздѣлишъ съ мене царуванието.

Мария.

Молижъ ти се, о, молижъ ти се, не го затривай! убий мене, Иванко!...

(Бие четвъртата стража).

Иванку (стрѣсва се).

Чувашъ ли? четвъртата стража! четвъртата стража, Марио, — разбирашъ ли ти? (тръгнува).

Мария.

Не го убивай, Иванко! молижъ ти се...

Иванку.

Склони, Марио; слѣдъ минута късно ште бѣде (тръгнува пакъ).

Мария (улавя го за дрехата).

Милость! милость искамъ отъ тебе, Иванко...

Иванку (дърпа се).

Пусти ме!

Мария.

Молижъ ти се...